

A Délmagyarország regénye

MEYRINKI:

A NYUGATI ABLAK
ANGYALA

71

»Nyilván a tejüvegen áteső fény teszi, hogy ennek a szolgának az arca, keze oly különös kékes árnyalatú! — mondtam magamban, hűdségemet elosztatandó, amikor megláttam a sötét cserkesz viseletben elémlépő magas alakot. Félreismerhetetlenül mongol típusu ember volt. Mélyen lehulló szempillái mögül alig látszottak ki szemei. Arra a kérdésemre, hogy a hercegnő odahaza van-e, semmi felelet, csak fejének rövid szárú bólintása, felsőteste mélyen meghajlik, keletiesen keresztbevetti karjait melle fölött — minden mozdulata olyan, mintha valaki láthatatlanul dróton rángatná az élettelen bábút.

Azzal el is tűnt már ez a hullakék portás s a sötétes folyosón két másik, hangtalanul megjelenő alakkal találtam magam szemközt, akik kezemből kivéve kalapomat, kabátomat, gondosan, némán és gépiesen, mintha egy postacsomagról lenne szó, végeztek el körülöttem a fogadtatás ceremóniáit.

Az egyik közülük — gondolom kurdok lehetnek — felrántotta az egyik szárnyasajtót s egy különös mozdulattal beinvitált.

»Igazan ember ez? — gondoltam magamban, amint a nyitott ajtón át elhaladtam mellette. Azonnal elvettem ezt az örült gondolatot; hisz csak természetes, hogy egy ázsiai hercegnő ázsiai cselédséget szeret tartani, különösen dresszírozott automatákat, embereket, akiket gyermekkorától kezdve megszokott. Nem szabad mindent olyan romantikus szemekkel nézni és kalandokról álmodozni ott is, ahol nincsenek.

Elöttem a szolgálva, tűnődve haladtam át több termen, melyekre szintelen közömbösségük miatt már nem emlékszem vissza.

De azután egy olyan terembe léptem be, amelyet, ha a »keleties« szóval akarnék csak jellemezni, nem jelölném meg kimerítően különös zamatát; a szokványos keleti pompán felül még valami különös önálló jelleggel bírt. Mindenütt többé-kevésbé értékes szőnyegek, pamlagok, lépteket elnyelő prémek — vég-eredményben inkább hasonlított egy keleti khán sátrához, mint valamilyen német tucátvilla szalonjához.

A sarokban, a hátam mögött, mintha az ajtót őrizné, amelyen át beléptem: antik építmény fekete márványból, halvány aranylakk csillog rajta. Fölötte egy meztelen istennő fekete syenitből faragott, körülbelül egy méter magas szobra; amennyire megítélhetem az oroszlanfejű Sechmetnek — Isisnek egy egyiptizált mása. A rossz mosoly macskaarcnak félelmetesen élő kifejezése van, maga a test a szemérmelenségig realiztikusan, bár

mesteri hozzáértéssel, igen finoman van kidolgozva. Az istennő bal kezében egyiptomi tükröt tart. A jobb kéz, ugyancsak fogásra görbülve, üres. Egy valószínűleg az idők folyamán veszendőbe ment ívlényt fogott egykor ujjában.

Nem tudtam részletesebben megtekinteni a szobrot, mely barbár tráciai eredete dacára ritka mesterműnek látszott — mert hirtelen magam mellett pillantottam meg a hercegnőt. Mint kurd szolgái, hangtalanul bukkant elő a falakat takaró függönyök valamelyike alól.

»Szakértői szemle?« ütődött fülemnek turbékoló hangja.

Hátrafordultam.

Assja Chotokalungin ért a ruhákhoz! Rövid ruhát viselt, a legutolsó divat szerint, de nem tudnám megmondani, milyen anyagból volt szöve feketén csillogó bronz, mely selyemnek tul tompa, posztónak tul érces csillogású volt. Mindegy: olyan volt, mint az előttünk álló macskaistennő szobra, átlátszó fémleplektől borítva, melyek alól minden mozdulatánál, megsejtődtek a kőből faragott istennő gyönyörű formái, tökéletesbülve az élet harmonikus mozdulataitól.

»Elhalt apámnak egyik kedvenc darabja« turbékolta. »Kiindulópontja nagy tudományainak, melyeket én folytatok egyébként. Hálás tanítványa vagyok a hercegnék!«

Néhány sablonos frázist dadogtam, semmitmondó dicséreteket a szoborról, tulajdonosnőjének tudós ismereteiről, fascináció hangulatáról, mely a multból kiárad...

A hercegnő szeretetreméltóan karonfogott s félig gúnyos, félig barátságos szemrehányásokkal halmozott el, amiért csak ilyen későn viszonzoztam látogatását. De nagyon vigyázott rá, hogy semmiben sem emlékeztessen arra a kellemetlen jelenetre, mely legutolsó látogatásakor játszódott le közöttünk. Ugy látszott, mintha elfelejtkezett volna róla — vagy mintha sohasem is vette volna komolyan, mintha mindig is ártatlan tréfálkozásnak gondolta volna. S mikor én akartam rátérni, hogy mégegyszer kimentsem minősíthetetlen viselkedésemet, gyors, bájos mozdulattal félbeszakított:

»Nos, végeredményben mégis csak eljött. Kedves, rideg barátom, most végre Ön az én vendégem. S remélem, addig nem fogja elhagyni ezt a házat, míg személyem szerény képességeiről nem szerez magának igazabb képet. — Természetesen, Ön elhozta nekem, amit kértem... ugyebár?« nevelve nézett rám.

Órült! Tehát mégis csak órült! — cikázott át fejemen... már megint erre az átkozott lándzsahegyre céloz! — Lándzsahegy! — gyorsan hátrafordultam s az oltár mögötti, fekete szobor fogásra görbült üres kezére meredt szemem. A macskaistennő! ...ő az urnője, annak a szimbolumnak, amelyért oly makacs ostromnak vagyok kitével

(Folyt. köv.)

KERJE A FÜSZERKERESKEDESBEN!

A MOST MEGJELENT,
148 RECEPTET TARTALMAZÓ,
SZINES KÉPEKKEL ILLUSZTRÁLTDr. OETKER-FÉLE
RECEPTKÖNYVET
ÁRA 30 FILLERHA A
FÜSZERESNÉL
NINGSFORDULJON
KÖZVETLEN HOZZÁNK:Dr. OETKER A GYÁRHOZ
BUDAPEST, VIII. CONTI-U. 25.

Radió

A nagyobb leadóállomások
mai műsora

BUDAPEST. 9.15: Hangverseny. 12: Déli hírszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés, hírek. 12.20: Bura Sándor és cigányzenekarának hangversenye. 16: A m. kir. földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata. 17.15: Rádió Szabad Egyetem. 18.25: Angol nyelvoktatás. (J. W. Thompson.) 19: Színműelőadás a Studióból: »A vén gazember«. Színmű 3 felvonásban. Mikszáth Kálmán regényének felhasználásával írta Harsányi Zsolt. 21.10: A KANSz zenekar hangversenye. Vezényel Calligaris Ferenc karnagy. 22.15: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek és az asztali tennisz világbajnokság negyedik napi eredményei. 22.30: Szalon-trió hangverseny. Közreműködik: Weigand Tibor, Sass Olly és Pázmán Ferenc. Zongorán kísér: Polgár Tibor. — BÉCS. 16: Hangverseny. 19.30: Operai előadás. Utána: Jazz-zene. BERLIN. 20: Hangverseny. 21.30: Zongorahangverseny. — BRESLAU. 16.30: Szórakoztató zene. 21: Uj rádiózene. 24: Éjjeli hangverseny. — DAVENTRI EXPERIMENTEL. 15: Szimfónikus hangverseny. 16.30: Orgonahangverseny. 18.30: Könnyű zene. 22.15: Kamarazene. — FRANKFURT. 16.55: Hangverseny. 21: Uj rádiózene. 21.10: Kamarazene. KASSA. 17.10: Zenekari hangverseny. 20.10: Zenekari hangverseny. 20.55: Táncczene. — KÖLN. 13.05 és 17.15: Hangverseny. 20: Robert Koppel-est. 21.35: Tánccdarabok. Jazz-zene. — LEIPZIG. 16.30: Hangverseny. 20: Szimfónikus hangverseny. — LONDON DAVENTRI. 12: Könnyű zene. 16: Marge Ingham (szoprán) hangversenye. 19: Színházi zene. 19.45: Hegedűhangverseny. 20: Katonazenahangverseny. 22.55: Táncczene közvetítése a Savoy Hotelből. — MILANO. 12.30: Hangverseny. 20.30: Engelbert Humperdinck »Hansel és Gretel« című operájának közvetítése. — NAPOLY. 17: Dóra Nardi (szoprán) hangversenye. 21.02: Kálmán Imre »Bajadér« című operettjének közvetítése. — RÓMA. 17.30: Szórakoztató zene. 20.45: Szimfónikus hangverseny. — TOULOUSE. 12.45: Katonazenekari hangverseny. 13.05: Orgonahangverseny. 13.25: Operai előadás német nyelven. 20.54: Zenekari hangverseny. — VARSÓ. 12.35: Szimfónikus zenekari hangverseny. 17.55: Hangverseny. 20.30: Népszerű hangverseny. 22.30: Táncczene. ZÁGRAB. 17.30: A Balalaika-kórus hangversenye.

Fájdalomtól megtört szívvel és gyászos szomorúsággal jelentjük, hogy a szerető anya, hű testvér, jószágos nagyanya, dédnagyanya és rokon

Özv. Müller Jakabné szül. Elkán Emília

drága és munkás életének 89 ik évében f. hó 15-én este 7 1/2 órakor rövid szenvedés után elhunyt. Felejtethetlen siraótt halottunk drága teletét f. hó 17-én, csütörtökön d. u. 3 órakor az izr. vallás szeritársai szerint kísérik a Margit ucca 28. szám alatti gyászházbaól örök nyugalomra a szegedi belvárosi izr. temetőbe.

A mindenható végtelen Irgalmába ajánljuk kedves halottunkat.

Szeged, 1929 január 17.

Müller János és neje Steiner Emma
Özv. Singer Rudolfiné szül. Müller Flóra
Fodor Mikosné szül. Müller Helén
Müller Józsefné szül. Müller Riza
Müller JankaBéke hamvaitra!
Egyetlen nővére Grünhut Rezsóné szül. Elkán Katinka
sógora Müller Kálmán és neje Grünfeld Josefina

Valamint számos unokái, dédunokái és rokonai.

Ön karcsu lesz és marad

a kifünően bevált paraffin pakolás által.

Herczegné Lengyel Grete

kozmetikai intézete - Vár ucca 7. sz.
Olcsó bérletrendszer!